

РЕШЕНИЕ

№ 3126

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1676** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано па касационна жалба от К. Т. Г. от [населено място] срещу Решение, постановено по НАХД № 15356/2022г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-0186669 от 19.09.2022г., с което на касатора са наложени санкции, глоба от 200 лева, за нарушение на чл. 175, ал.3, предл.1 от ЗДВП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

С касационната жалба се иска отмяна на решението, при следните съображения: Счита, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което не е отчетено от СРС. Смесени били фактическите основания на две нарушения на ЗДВП. В обстоятелствената част на НП било посочено, че мотоциклетът е без регистрационни номера и нарушението е квалифицирано по чл. 140, ал.1 от ЗДВП. Приложена е санкционната разпоредба на чл. 175, ал.3, предл.1 от ЗДВП – че водачът управлява МПС, което не е регистрирано по съответния ред. Счита, че в АУАН и НП липсва описание на подобно нарушение. Счита, че при даденото описание на нарушението, съответна е санкционната разпоредба на чл. 175, ал.3, предл.2 от ЗДВП, като намира последното за основание за отмяна на НП.

Възразява и срещу частта на решението относно възложените разноси, като намира същото за напълно необосновано и немотивирано.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът не изпраща процесуален представител.

Представителят на СГП дава заключение на неоснователност на касационната жалба.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от правнолегитимирано лице, при надлежно удостоверена представителна власт.

Разгледана по същество, касационната жалба се явява неоснователна, предвид следното:

СРС е извел следното от фактическа и правна страна:

На 23.04.2022 г., около 13:15 ч. жалбоподателят Г. управлявал в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]мотоциклет К. 3Х, с рама № JKVZX636VBA033071, (собственост на К. Л. К.). Мотоциклетът бил със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 11 ЗДП и бил с демонтирани регистрационни табели.

Описаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства, вкл. от разпита на актосъставителя – свидетел по делото. От постъпилата справка от ОПП-СДВР се потвърждавало обстоятелството, че превозното средство е бил с прекратена служебно регистрация, в подкрепа на изложената в АУАН и НП фактическа обстановка.

При така възприетото по фактите, от правна страна съдът извел:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Налице била и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. Възражението за допуснато процесуално нарушение приел за неоснователно. Не споделил тезата от жалбата за непрецизно определена санкционна норма.

По приложението на материалния закон съдът извел, че НП е законосъобразно от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установило по несъмнен начин, че на посочените дата, приблизителен час, място и посока на движение, жалбоподателят Г. е управлявал описания мотоциклет, който бил със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 11 ЗДП и бил с демонтирани регистрационни табели.

Приел за съставомерно нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП - по пътищата, отворени за обществено ползване, да ползва само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие. От субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл.

По размера на наказанието, съдът съобразил: Съгласно нормата на чл. 175, ал. 3 ЗДП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Санкциите са определени в абсолютния законов минимум.

По разноските посочил, че въпреки изхода на производството, наказващият орган не е

бил представляван от юриконсулт, поради което и не следва да му бъдат присъждани деловодни разноски. Същевременно, с оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и императивната разпоредба на чл. 189, ал. 3 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, жалбоподателят следва да поеме тежестта на сторените деловодни разноски. По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав на АССГ намира решението за правилно.

Основното възражение в жалбата се изразява с несъответствие между квалификацията на установеното нарушение и съответно приложената санкционна норма.

Съдът намира, че правилно е установено от СРС, макар и при бланкетни мотиви, че такова несъответствие не е налице. На първо място, не е спорно, че с установеното нарушение е осъществен съставът на нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДВП, като нормата предвижда по пътищата, отворени за обществено ползване да се управляват само МПС, които са регистрирани и са с табели. За процесния случай е безспорно, че управляваният мотоциклет е с прекратена регистрация, респ. без табели. Относно санкционната норма, възражението в касационната жалба остава неясно, доколкото липсват 2 предложения в същата. За нарушение от типа на оспореното, са предвидени две кумулативно определени наказания, определени в минимум и максимум, съответно глоба от 200 до 500 лева и отнемане на правото на управление на МПС от 6 месеца до 12 месеца, като адресат на наказанието е водачът на съответното МПС. Съответно, налице са два вида кумулативни наказания, които се налагат едновременно, а в случая органът е определил към законовия минимум. Не става ясно кое предл. 3 визира касаторът, като алтернативата според нормата е определяне на наказание над минимума, както е сторено в процесния случай, което едва ли се иска с касационната жалба.

Споделя се възражението относно възложените разноски, тъй като не става ясно от къде произтичат такива в размер от 30 лева, дължим на СРС, тъй като по делото няма данни такива да са сторени.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение, постановено по НАХД № 15356/2022г., н частта му, с която К. Т. Г. е осъдена да заплати в полза на СРС сумата от 30 лева, представляваща разноски по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД №15356/2022г. на СРС, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-0186669 от 19.09.2022г., с което на касатора са наложени санкции, глоба от 200 лева, за нарушение на чл. 175, ал.3, предл.1 от ЗДВП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: